

Міністерство освіти і науки України
Житомирська обласна державна адміністрація
Відкритий міжнародний університет розвитку людини “Україна”
Житомирський економіко-гуманітарний інститут
ВНЗ “Університет “Україна”
Центр соціологічних та політичних досліджень Білоруського державного
університету (м. Мінськ)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МОЛОДІ В СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
23 березня 2018 року**

Житомир 2018

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Чернецький Ю.О. – доктор соціологічних наук, завідувач кафедри соціальної роботи Житомирського економіко-гуманітарного інституту ВНЗ “Університет “Україна”.

Сейко Н.А. - доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової і міжнародної роботи Житомирського державного університету ім. І. Франка.

Ананьєв В.Л. – кандидат соціологічних наук Центру соціологічних та політичних досліджень Білоруського державного університету (м. Мінськ).

Шафранова К.В. — кандидат економічних наук, директор Житомирського економіко-гуманітарного інституту ВНЗ “Університет “Україна”.

Кулик Л.П. – кандидат технічних наук, доцент кафедри менеджменту та туризму Житомирського економіко-гуманітарного інституту ВНЗ “Університет “Україна”.

Москалик В.В. - кандидат філософських наук, доцент кафедри гуманітарних наук та фундаментальної підготовки Житомирського економіко-гуманітарного інституту ВНЗ “Університет “Україна”.

Панченко Т.М. – кандидат біологічних наук, доцент кафедри фізичної реабілітації Житомирського економіко-гуманітарного інституту ВНЗ “Університет “Україна”.

Яворська Т.С. – кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання і спорту Житомирського державного університету ім. І. Франка.

Магась В.О. – кандидат історичних наук, доцент, докторант кафедри історії України Кам’янець-Подільського національного університету ім. І. Огієнка.

Ананьєв В.Л. – кандидат соціологічних наук Центру соціологічних та політичних досліджень Білоруського державного університету (м. Мінськ).

Кузьменко В.Й. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної роботи Житомирського економіко-гуманітарного інституту ВНЗ “Університет “Україна”.

*Рекомендовано до друку Вченою радою Житомирського економіко-гуманітарного інституту ВНЗ
“Університет “Україна”,
протокол №8 від 20.03.2018 р.*

Актуальні проблеми молоді в сучасних соціально-економічних умовах: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 23 березня 2018 року. - Житомир: **ПП “ДжіВіЕс”**, 2018. - 125 с.

Розглядаються проблеми формування життєвих стратегій молоді з функціональними обмеженнями здоров’я, соціально-педагогічні чинники соціалізації особистості в умовах суспільної трансформації, теоретичні та практичні аспекти фізичної реабілітації, сучасний стан і перспективи розвитку національної економіки України.

**Відповідальність за зміст наданих матеріалів
покладається на авторів**

Е. И. Снопковой осуществлена попытка конфигурирования результатов педагогических и философско-методологических исследований, автором разработана критериально-типологизирующая модель методологической культуры, которая включает процессуальное, структурно-функциональное, материально-организованное и морфологическое представление исследуемого феномена. Системно-структурное определение методологической культуры конструируется Е. И. Снопковой на основе составляющих ее морфологии. Методологическая культура педагога – интегративное личностное образование, фундамент которого составляют методологические способности, определяющие целесценностные ориентиры, стилевые характеристики мышления и позволяющие реализовать взаимосвязанную совокупность позиций, способов мыследеятельности и типов знания в развивающейся системе педагогической деятельности [2, с.102].

Таким образом, проблема методологической культуры педагога как предмет научных исследований в педагогике, стала активно прорабатываться с 90-х годов XX века и в настоящее время сохраняет свою научную новизну, как в контексте изучения сущности феномена методологической культуры, так и в контексте исследования механизмов, условий и технологий ее развития в профессиональном образовании педагогических кадров.

Список использованной литературы:

1. Загвоздина, С. А. Методологическая культура учителя: систематизация понятий / С. А. Загвоздина // ВТГУ. – 2011. – №342. – С. 177 – 179.
2. Снопкова, Е. И. Методологическая культура педагога: междисциплинарные основы и теоретическое содержание: монография / Е. И. Снопкова. – Могилев: МГУ имени А. А. Кулешова, 2017. – 188 с.

Магась-Демидас Юлія Іванівна
кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри спеціальних
історичних дисциплін та
правознавства Житомирського
державного університету ім. Івана
Франка

ЗУБАТОВЩИНА ЯК ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ РОБІТНИЧОГО ПИТАННЯ В УМОВАХ САМОДЕРЖАВСТВА У РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ

Наприкінці XIX – на початку XX ст. на теренах Російської імперії надзвичайно гостро постало робітниче питання: скрутне матеріальне становище робітників, їх політико-правове безправ'я посилювало робітничий рух. Він набував таких масштабів, що починав загрожувати самодержавству, а репресивні заходи з боку влади навпаки ще більше посилювали соціальну напругу.

В таких умовах необхідно було шукати шляхи вирішення проблеми, й один із них запропонував начальник Московського охоронного відділення С. В. Зубатов. Реалізовані ним заходи дістали назву «зубатовщина».

В процесі боротьби з революційними організаціями він зрозумів, що робітники втягуються в революційну діяльність через обмеження своїх професійних інтересів. Тому поліція повинна не лише придушувати невдоволення, а й допомогти робітникам відстоювати їхні права (на відпочинок, на справедливую оплату праці тощо), сприяючи тим самим послабленню соціального напруження [1, с.108]. Діяльність Зубатова по відношенню до робітників здійснювалася в двох напрямках: з одного боку – боротьба з революційним рухом, а з іншого – надання підтримки робітникам шляхом створення їхніх об'єднань (товариств взаємодопомоги) під економічними гаслами і відвернення їх таким чином від політичної боротьби. На думку С. В. Зубатова репресії проти революційного руху лише відстрочували падіння самодержавства, тому необхідно було легалізувати робітничі організації, що дало би можливість робітникам частково реалізувати свої інтереси, а владі – контролювати робітничий рух [2, с. 211-212].

У квітні 1898 р. С. В. Зубатов подав московському обер-поліцеймейстеру Д. Ф. Трепову доповідну записку із програмою заходів для поліпшення становища робітників. Записка дійшла до московського генерал-губернатора великого князя Сергія Олександровича, який схвалив пропозиції.

Таким чином, у травні 1901 р. група робітників подала на ім'я московського генерал-губернатора клопотання про дозвіл заснувати товариство взаємодопомоги, внаслідок чого утворилося московське «Товариство взаємодопомоги робітників механічного виробництва» у Москві. Серед засновників Товариства були колишні учасники соціал-демократичних гуртків, які пройшли співбесіди у Зубатова та погодилися на співпрацю. Вони отримали літературу стосовно професійного робітничого руху (серйозні наукові праці, головним чином, зарубіжних авторів). Невдовзі з'ясувалося, що такі книги надто складні для робітників, і краще замінити їх популярними брошурами, написаними простою, зрозумілою мовою. З проханням щодо їх написання С. В. Зубатов звернувся до відомого монархіста, колишнього народника Л. О. Тихомирова, який із радістю погодився.

Виникла також ідея організації для робітників популярних лекцій, присвячених питанням трудового законодавства і захисту професійних прав – вони проводилися у приміщенні Історичного музею за участю видатних професорів із вищих навчальних закладів Москви (І. Х. Озеров, В. Е. Ден, А. Е. Вормс, О. А. Мануйлов та інші). Лекції викликали великий інтерес серед робітників. По неділях Товариство влаштувало збори в Історичному музеї, а по буднях – місцеві збори в чайних у різних районах Москви [1, с. 108-109].

Згодом почали виникати інші подібні організації, наприклад «Товариство взаємної допомоги текстильників», де рух носив бурхливий і масовий характер (нараховувалося 1200 робітників), у зв'язку з чим Зубатов пропонувався цілий ряд заходів, щоб відволікти робітників від революційної боротьби. Разом з тим він бачив існування іншої небезпеки – надмірних очікувань робітників від уряду, що знову-таки може стати сприятливим підґрунтям для революційних настроїв. Тому С. В. Зубатов писав про те, що поліпшення умов кожного класу, в тому числі

робітничого, можливе лише в тій мірі, в якій він підтримує існуючий лад, а не стає його руйнівником. Зубатов належала оригінальна ідея перетворення робітничого класу на опору самодержавства – консервативну силу з патріархальними устоями: заохочувати робітників купувати за низькими цінами землю, щоб на старості років мати можливість спокійно доживати свій вік у селі. Отже, про законодавче розширення прав робітника мова не йшла, а лише про задоволення інтересів в умовах діючої нормативно-правової бази, а також про легальну самоорганізацію робітників на чолі з благонадійними, підготовленими поліцією, особами [2, с. 213].

Успіхи зубатовських товариств спонукали робітників відходити від революційного руху, переводячи діяльність по захисту своїх прав у легальні форми. Соціал-демократична пропаганда в Москві почала стрімко втрачати свою популярність, що викликало сильне занепокоєння революціонерів. Тому, як тільки просочилася інформація про роль охоранки у влаштуванні робітничих товариств, «ліва» преса почала звинувачувати професорів, залучених до просвітницької роботи серед робітників, у в'язках із поліцією. Ліберальні кола також засудили участь викладачів у проведенні читань, а налаштовані радикально студенти стали бойкотувати їхні лекції. Із приводу просвітницької роботи відбувся навіть третейський суд. В решті-решт читання лекцій було припинено розпорядженням міністра внутрішніх справ Д. С. Сипягіна

Щоб вирішити проблему з просвітницькою роботою, С. В. Зубатов звернувся до монархістів та духовенства. Так у січні 1902 р. було створено «Комісію по керівництву читаннями для робітників». До її складу ввійшли представники виключно монархічного табору: голова – єпископ Можайський отець Парфеній, члени – ректор духовної семінарії отець Анастасій, голова московського цезурного комітету Б. В. Назаревський, редактор-видавець «Московских ведомостей» В. А. Грінгмут. До художніх читань було залучено Л. О. Тихомирова та видатного художника В. М. Васнецова.

Одним із результатів просвітницької роботи стала організація 19 лютого 1902 р. масштабної патріотичної маніфестації біля пам'ятника Олександрю II, у якій узяло участь близько 50 тис. осіб.

Згодом Д.Ф. Трепову було подано клопотання про дозвіл іще одній організації – «Товариства взаємодопомоги робітників текстильного виробництва», а трохи пізніше, у 1902-1903 рр., – товариств гудзикового, тютюнового, парфумерного, картонно-картонажного, ситце-набивного і граверного виробництв. Всі ці товариства було затверджено МВС лише на початку 1904 р., але фактично вони почали працювати з моменту подачі прохання про реєстрацію [3, с. 123-125].

У жовтні 1902 р. С. В. Зубатов був переведений до Петербурга і призначений начальником Особливого (агентурного) відділу Департаменту поліції. Там він одразу приступив по організації робітничих товариств. Відбувалися збори робітників, на яких обговорювалися нагальні питання та виступали зубатовці, що прибули з для організації робітничих товариств у Петербурзі. Було складено проект статуту нової організації за зразком московської, сама організація стала називатися «Товариством взаємодопомоги робітників хутряного виробництва м. Санкт-Петербурга». С. В. Зубатов особисто познайомився з засновниками Товариства і пояснив їм зміст легального руху та необхідність боротьби з впливом революційних партій.

Спочатку діяльність петербурзького Товариства йшла успішно. Однак незабаром соціал-демократи почали розпускати чутки, що зубатовські організації – це поліцейська пастка для виявлення осіб, незадоволених існуючим ладом. Робітники, що співробітничали з Зубатовим, оголошувалися провокаторами. Усе це підірвало авторитет організації [1, с. 109].

На українських землях зубатовські товариства теж мали місце. Тут у 1903 р. розгорнув свою діяльність по створенню робітничих товариств Г. І. Шаєвич, який пройшов школу самого С. В. Зубатова в московській охоранці. Після того, як одеські товариства провели кілька успішних страйків, внаслідок яких підприємці задовольнили значну частину економічних вимог страйкарів, авторитет Г. І. Шаєвича зріс і він відрядив своїх помічників до інших міст [4, с. 79]. Товариства діяли в Києві, Катеринославі, Харкові, Миколаєві, Єлисаветграді, Херсоні. Максимальна чисельність членів зубатовських і близьких до них робітничих організацій в Україні 1903 р. досягла 6-8 тис. осіб. Проте влітку 1903 р. в Одесі почався загальний страйк, в ході якого зубатовці спочатку разом з поліцією намагалися придушити його, але згодом вийшли з-під контролю поліції й примкнули до страйкарів [5]. Г. І. Шаєвич був заарештований, а страйк придушений [4, с. 79].

Одеський страйк став поштовхом для звільнення С. В. Зубатова з посади. 19 серпня 1903 р. міністр внутрішніх справ В. К. Плеве викликав його до себе, звинуватив у причетності до страйку й інших антидержавних справах та відправив його у відставку [1, с. 112].

Таким чином, С. В. Зубатов вбачав у створенні робітничих товариств взаємодопомоги засіб задоволення соціально-економічних інтересів робітників та взяття під поліцейський контроль робітничого руху. Товариства знаходили широкий відгук серед робітників, проте відсутність єдиної позиції у державних колах, застосування поліцейських методів та активний спротив соціал-демократичних організацій призвели до поразки зубатовщини й заборони товариств.

Список використаної літератури:

1. Шахматов А. В. Феномен С. В. Зубатова: исторические ретроспективы развития агентурной работы в оперативно-розыскной деятельности и опыт противодействия терроризму в России / А. В. Шахматов, М. Л. Родичев // Юридическая наука: история и современность. – 2015. – № 11. – С. 106-117.
2. Чудакова М. С. С. В. Зубатов и зубатовщина / М. С. Чудакова / Исторические, философские, политические и юридические науки, культурология и искусствоведение. Вопросы теории и практики. Тамбов: Грамота, 2012. – № 4 (18): в 2-х ч. – Ч. II. – С. 211-215.
3. Милевский О. А. В дебрях «полицейского социализма»: Л. А. Тихомиров и «зубатовщина» / О. А. Милевский, С. А. Терехова // Вестник Сургутского государственного педагогического университета – 2011. – № 2 (13). – С. 121-132.

4. Щербак М. Г. Охранка в Україні (1902-1914 pp.) / М. Г. Щербак, Н. М. Щербак // Гілея. Науковий вісник. Збірник наукових праць. Історичні науки. Філософські науки. Політичні науки. – Випуск 54 (11). – Київ, 2011. – С. 76-80.

5. Овсієнко О.Ф. Зубатовщина [Електронний ресурс] // Енциклопедія історії України: Т. 3: Е-Й / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. - К.: В-во "Наукова думка", 2005. – 672 с.: – Режим доступу: <http://www.history.org.ua/?termin=Zubatovshchyna> (останній перегляд: 25.03.2018)

Непша Олександр Вікторович,
старший викладач кафедри
фізичної географії геології
Мелітопольського державного
педагогічного університету
ім. Б. Хмельницького

ФЕДОТОВА КОСА ПІВНІЧНОГО УЗБЕРЕЖЖЯ АЗОВСЬКОГО МОРЯ В СИСТЕМІ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ

Приморські коси (Крива, Самсонова, Безіменна, Широкинська, Ляпинська, Білосарайська, Бердянська, Обитічна і Федотова) є унікальними геоморфологічними утвореннями північного узбережжя Азовського моря. Вони характеризуються такими специфічними природними екосистемами, які не трапляються більш ніде в Україні.

Тепер коси стали важливим рекреаційним ресурсом півдня України, роль якого з кожним роком зростає. Водночас більшість кіс включено до водно-болотних угідь міжнародного значення, за охорону яких Україна несе відповідальність перед світовою спільнотою. Нерегламентоване природокористування призводить до виснаження рекреаційних ресурсів та збіднення унікальних природних комплексів кіс. Крім того, існують також деякі несприятливі природні тенденції у розвитку біогеоценотичного покриву північноприазовських кіс, що значно ускладнює проблеми збереження біорізноманітності.

Федотова коса одна із багатьох північноазовських кіс. Вона з'єднує косу Бірючий Острів з материком, її довжина складає 23 км, ширина – 0,4-1,0 км. Під час штормів коса розмивається. Острів Степок є останцем давнього корінного берега, він розташований на відстані 6 км від сучасної берегової лінії. У найвужчих місцях ширина коси не перевищує 100 м. Складається переважно з піщано-мулистих та уламкових черепашкових осадів; поблизу суходолу поширені континентальні лесоподібні суглинки. Біля східного берега глибина моря сягає 3 м. Під час штормів коса в найвужчих місцях розмивається, утворюючи протоки завширшки до 200 м і завглибшки до 0,7 м.

Питання про охорону біорізноманітності Федотової коси підняли в 1995 році Д.В.Дубина та Ю.Р.Шеляг-Сосонко. Вчені запропонували територію коси площею близько 500 га і прилеглу акваторію шириною до 1 км ввести до складу заповідного ядра Азово-Сиваського НПП. Північна частина Федотової коси (від смт Кирилівка до с. Степок) вже майже втрачена для ефективної охорони із-за значних антропогенних впливів, а південна (від с.Степок до рекреаційного комплексу «Золотий берег» і далі до коси Бірючий Острів) задовільно охороняється з 1996 року, як ландшафтний заказник загальнодержавного значення «Коса Федотова» (1910 га) та Азово-Сиваський НПП. Під охороною перебувають унікальні водно-болотна і степова рослинність, представлена кермеком Мейера, кермеком широколистим та іншими ендемічними та рідкісними видами рослин. Коса є також місцем гніздування численних видів птахів [6,с.45].

Тому важливо не допускати подальшої забудови цієї унікальної коси та значного посилення фактора турбування і рекреаційного тиску. Унікальність Федотової коси полягає у відмінності її будови від інших кіс азовського типу, які мають широку при материкову основу та трикутні обриси. Федотова коса нагадує береговий бар з кількома гетерогенними і гетерохронними потовщеннями на вузькострічководній осі (лесовий останець Степок, розширений біля рекреаційного комплексу «Золотий берег» та косі Бірючий Острів). На ділянці лесового острівця Степок збереження степових решток пропонується здійснити шляхом резервування прибережної смуги земель понад Утлюцьким лиманом завширшки не менше 300 м (всього понад 50 га) з наступною керованою реконструкцією степових екосистем та організацією заказника місцевого значення, або приєднання до вже існуючого на косі заказника загальнодержавного значення [6,с.46].

Коса Бірючий Острів – розширена частина Федотової коси в північно-західній частині Азовського моря. Відмежовує від моря Утлюцький лиман. Адміністративно належить до Генічеського району Херсонської області. Довжина – 24 км. Ширина – близько 5 км. Площа – 7232 га.

Коса Бірючий Острів наливна акумулятивна форма, утворена із піску та черепашки (піщана морська рівнина, на якій трапляються вали з черепашки). Вік коси голоценовий [3, с.76]. Уздовж узбережжя поширені численні озера. Західний берег розчленований невеликими бухтами та затоками-лиманами (лиман Олень, лиман Вершинський, лиман Ямківський, лиман Озерський).

Ландшафти лучні, прибережно-водні та піщано-степові, в яких переважають очеретяні, ситникові, куничникові, пірийні, колхідсько-осокові та покісницево-кермекові угруповання (флора півострова нараховує близько 700 видів судинних рослин). На площі 232 га у 70-80 pp XX ст. створені захисні лісонасадження з лоху сріблястого, в'язу гладкого, робінії звичайної, ясеню звичайного (рис. 1) [6, с.45].

ЗМІСТ

Назва статті	Автор	Сторінка
СЕКЦІЯ I. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВИХ СТРАТЕГІЙ МОЛОДІ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ		
ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ	Агапов Ю.Ю.	3
О СОЦИАЛЬНЫХ ПРОБЛЕМАХ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ	Ананьев В.Л.	4
СМИСЛОЖИТТЄВА ОРІЄНТАЦІЯ ОСВІТИ ЯК ЦІННІСТЬ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	Артеменко А.Б.	7
ЗМІСТ, ФОРМИ ТА МЕТОДИ РОБОТИ З РОДИНАМИ ДІТЕЙ, ЯКІ МАЮТЬ ОСОБЛИВІ ОСВІТНІ ПОТРЕБИ	Борейко А.І.	9
ФІЛОСОФІЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ	Борейко О.М.	10
ВИКОРИСТАННЯ ІГОТЕРАПІЇ В СОЦІАЛЬНІЙ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ В КОНТЕКСТІ СЬОГОДЕННЯ	Кеуш О.В.	11
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ЗАЙНЯТОСТІ ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ В УКРАЇНІ	Кирпич О.М.	14
СЕКЦІЯ II. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЧИННИКИ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ СУСПІЛЬНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ		
ПРАВОВІ ОСНОВИ СТВОРЕННЯ СПРИЯТЛИВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	Авраменко Т.Б.	17
ПОНЯТТЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ІНФОРМАТИКИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ	Данильченко О.Д.	19
НАСИЛЬСТВО В СІМ'Ї ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА	Залізнюк К.С.	20
НЕПОВНА СІМ'Я ЯК РЕЗУЛЬТАТ ДИСФУНКЦІЙ СОЦІАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ	Коломісць С.В.	22
СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ З ІНВАЛІДНІСТЮ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ	Кузьменко В.Й.	23
ВИДИ ТА ПРИЧИНИ ЯВИЩА «ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ»	Лавренюк Г.П.	25
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ	Лісовець О.В.	27
АГРЕСИВНА ПОВЕДІНКА СУЧАСНОЇ МОЛОДІ. ЧИ У ВСЬОМУ ВИННЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ?	Мулярчук Г.О.	28
СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ І МОРАЛЬНІСТЬ У ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ	Осипчук О.В.	30

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З НЕПОВНОЮ СІМ'ЄЮ	Остапчук Н.С.	32
ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ПСИХІЧНИХ РОЗЛАДІВ ПІДЛІТКОВОГО ПЕРІОДУ	Пивовар Н.В.	34
ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУЦІЙНИХ ОРГАНІВ У ПРОЦЕСІ ПІДТРИМКИ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ	Поліщук Ю.М.	36
ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ	Романюк Д. М.	37
СТРУКТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО РОБОТИ З СОЦІАЛЬНО ВИКЛЮЧЕНИМИ ОСОБАМИ	Савицька А.Ю.	38
ВИСВІТЛЕННЯ ПРОБЛЕМАТИКИ НАСИЛЛЯ НАД ЖІНКАМИ	Симон О.В.	39
МОДЕЛЬ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ГРОМАДЯНАМ ЗА МІСЦЕМ ПРОЖИВАННЯ	Сластенко В.І.	42
АНАЛІЗ ФЕНОМЕНА СТАРОСТІ В КОНТЕКСТІ НАУКИ	Сичевський М.О.	45
ВПЛИВ РЕЛІГІЇ НА СОЦІАЛІЗАЦІЮ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ	Чепур А.В.	49
СОЦІАЛЬНА РОБОТА З ЛЮДЬМИ ПОХИЛОГО ВІКУ	Чернишук І.В.	50
СЕКЦІЯ ІІІ. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА		
ОБЛІК, ЗОВНІШНІЙ АУДИТ І ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	Бількевич В.А.	54
ОБ'ЄДНАНІ ТЕРИТОРІАЛЬНІ ГРОМАДИ ЯК ПРОГРЕСИВНА ФОРМА РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЇ	Безус А.М., Шафранова К.В.	56
СИСТЕМА ОБЛІКУ, КОНТРОЛЮ ТА АНАЛІЗУ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА	Будзінська М.О.	57
ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА	Голумбйовський Р.І.	59
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПАСИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА	Крилова О.А.	61
РЕШЕНИЕ ЗАДАЧ СИСТЕМ МАССОВОГО ОБСЛУЖИВАНИЯ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ПОГРАММИРОВАНИЯ НА VBA	Кулик Л.П.	63
ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ ДІАГНОСТИКИ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА	Максименко Р.В.	65
УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ	Остапенко І.П.	67
ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ	Туницький А.В.	68

ГУМАНІТАРНІ, ЕКОНОМІЧНІ ТА ТЕХНІЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СФЕРІ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ А САМЕ «ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ»	Сушко Ю.А.	70
ON THE 40 PRIMARY POLITICAL-ECONOMIC REGIONS OF THE WORLD AND GLOBAL EUROPE CONCEPTS & CONCEPTIONS	Чернецький Ю.О.	74
ВДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТУРИСТІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА	Чернишова К.Р.	83
СЕКЦІЯ ІV. ТЕОРТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ		
ЛІКУВАЛЬНА ФІЗКУЛЬТУРА ЯК МЕТОД ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ	Засць Ю.В.	87
МІСЦЕ І ЗНАЧЕННЯ ЕЛЕКТРОТЕРАПЕВТИЧНОГО АПАРАТУ – CERAGEM MASTER CGM 3500 У ПРОГРАМІ ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ОСІБ ЗРІЛОГО ВІКУ ЗІ СКОЛІОЗОМ	Купрєєнко М.В., Непша О.В.	88
ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	Непша О.В., Суханова Г.П., Ушаков В.С.	90
НАСЛІДКИ ГІПОДИНАМІЇ ТА МАЛОРУХЛИВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ	Саух В.І.	92
ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ФІТБОЛГІМНАСТИКИ ЯК ІННОВАЦІЙНОЇ ТА ФІЗИЧНО-ОЗДОРОВЧОЇ РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ В ІНКЛЮЗИВНІЙ ОСВІТІ	Сібова А.А.	97
ТОЧКОВИЙ МАСАЖ ПРИ МІГРЕНІ	Сус Ю.А.	99
ІСТОРИОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ МЕДИЧНОГО ДОКУМЕНТА: СТРУКТУРИ І ЗАГАЛЬНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ	Тимошенко І.С.	102
РУХОВА РЕАБІЛІТАЦІЯ ДІТЕЙ 9-12 РОКІВ З ПОРУШЕННЯМ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ МЕТОДАМИ КОРИГУЮЧИХ ВПРАВ	Христова Т.Є., Безуглий А.А.	103
ПОСТІЗОМЕТРИЧНА РЕЛАКСАЦІЯ М'ЯЗІВ ЯК МЕТОД ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ	Червінський В.А.	105
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ВИЗНАЧЕННЯ ЕТАПНОСТІ РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ	Яворська Т.Є.	107
СЕКЦІЯ V. НАУКОВІ ПОШУКИ		
САМООБРАЗОВАНИЕ И САМОСТОЯТЕЛЬНАЯ РАБОТА СТУДЕНТА В КОНТЕКСТЕ РАЗВИТИЯ ВЫСШЕЙ ШКОЛЫ	Бельський А.М.	109
РОЛЬ И ЗНАЧЕНИЕ МЕТОДОЛОГИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ В СОСТАВЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ СОВРЕМЕННОГО ПЕДАГОГА: АНАЛИЗ ПОДХОДОВ	Ерофеева А.В.	110

ЗУБАТОВЩИНА ЯК ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ РОБІТНИЧОГО ПИТАННЯ В УМОВАХ САМОДЕРЖАВСТВА У РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ	Магась-Демидає Ю.І.	112
ФЕДОТОВА КОСА ПІВНІЧНОГО УЗБЕРЕЖЖЯ АЗОВСЬКОГО МОРЯ В СИСТЕМІ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ	Непша О.В.	114
ЗАГАЛЬНООСВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ Й ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	Осипчук О.В.	116
FEATURES OF THE GEOMORPHOLOGIC STRUCTURE OF THE ACCUMULATIVE FORMS OF THE NORTHERN AZOV SEA TERRITORIES	Oleksandr Nepsha	117
THE EFFECT OF LANGUAGE PROXIMITY ON THE EQUIVALENCY OF FIGURATIVE PHRASEOLOGICAL UNITS WITH ZOONYMIC ELEMENT IN ENGLISH, SPANISH AND UKRAINIAN	Alina Iakymchuk	118

Наукове видання

**Актуальні проблеми молоді в сучасних соціально-економічних умовах: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції,
23 березня 2018 року.**

Редактори: Савицька А.Ю., Сушко Ю.А.

Підписано до друку *20.03.2018 р.*

Наклад 300 прим.

Гарнітура URW Bookman L. Папір офсетний.